

Zjevení kapitola 5 - Beránek je uznán v nebi.

Zatímco čtvrtá kapitola Zjevení je prorocké svědectví o právním vyřešení sporných otázek v nebi, otázek týkajících se práva Boží vlády vládnout nad svým stvořením, pátá kapitola popisuje vliv ukončení sporu na další vývoj v nebi a na zemi. Popisuje předání velmi významného zapečetěného svitku Beránkovi včetně zdůvodnění tohoto kroku. Je to začátek nové etapy vlády v nebi. Vyjadřuje to nová píseň: *"A zpívají novou píseň: "Jsi hoden vzít ten svitek a otevřít jeho pečeti, protože jsi byl zabit a svou krví jsi vykoupil Bohu lidi z každého kmene, jazyka, lidu a národu, a učinil jsi je králi a kněžími našemu Bohu; a budou kralovat na zemi.""*

Důležitý svitek s pečeti

O důležitosti svitku svědčí reakce mocného anděla [1] na nabídku svitku Bohem a zjištění, že nikdo v nebi, na zemi, v moři ani pod zemí není hoden otevřít svitek a rozlomit jeho pečeti. Ale proč nikdo není hoden ten svitek otevřít? Protože ke svitku se vážou velké pravomoci potřebné pro vyřešení situace na zemi. Ten, kdo má přijmout takové pravomoci musí prokázat, že je toho hoden. Jeden ze dvaceti čtyř starších říká: *"Neplač. Hle, zvítězil lev, ten z kmene Judova, kořen Davidův, aby otevřel ten svitek a jeho sedm pečeti."* To je jednoznačná identifikace Ježíše. *"A když ho vzal, čtyři živé bytosti i čtyřadvacet starších padlo před Beránkem; každý měl harfu a zlaté misky plné kadidel, což jsou modlitby svatých. A zpívají novou píseň: "Jsi hoden vzít ten svitek a otevřít jeho pečeti, protože jsi byl zabit a svou krví jsi vykoupil Bohu lidi z každého kmene, jazyka, lidu a národu, a učinil jsi je králi a kněžími našemu Bohu; a budou kralovat na zemi.""* (Zj 5:5,8-10) Převzetím svitku se sedmi pečeti se Ježíš - Beránek stává vůdcem, kterému se podřizují i autority v nebi nejbližší postavené k Božím trůnu (*A když ho vzal, čtyři živé bytosti i čtyřadvacet starších padlo před Beránkem*). Může být zahájen proces, směřující k převzetí faktické moci Bohem a Beránkem nad zemí. A k ukončení souboje dvou koncepcí vlád a výchovy lidstva.

Souboj dvou koncepcí vlády a výchovy lidstva

Beránkovi se podařilo to, co se satanovi nepovedlo za celé předchozí dějiny (otázkou je, zda vůbec chtěl, aby se to podařilo). Ježíš - Beránek dokázal uskutečnit Boží záměr a vykoupil svou obětí jedince, kteří budou schopni vládnout Božím a jeho jménem. Beránkovi se tím podařilo zvrátit vývoj pozorovatelný už od úsvitu dějin. Z archeologických nálezů zaniklých civilizací je totiž nepopíratelně pozorovatelný úplně opačný vývoj. Archeolog P.J. Wiseman píše o vývoji rané civilizace [2], citují: *"Žádný jiný objev nevyvolal větší překvapení, než když se zjistilo, že civilizace povstala zcela náhle. Byl to přesný opak všech dosavadních předpokladů. Podle všeobecného názoru se očekávalo, že tím, jak se při vykopávkách bude přicházet ke stále starším vrstvám, budou se objevovat stále primitivnější formy. Ale to se nesplnilo ani v Babylónii, ani v Egyptě, což jsou nejstarší světové kultury."* Také Písmo se zmiňuje, že města začal stavět již Adamův potomek, Kain (1Moj. 4:17). Bible uvádí, že Kainovi potomci začali provozovat činnosti, které tvoří dodnes základ naše civilizace. Zemědělství, umění, průmysl. *"Áda porodila Jábala, který se stal otcem těch, kdo bydlí ve stanu a chovají dobytek. Jeho bratr se jmenoval Júbal. Ten se stal otcem všech hrajících na lyru a flétnu. A Sila, ta také porodila: Túbal-kaina, kováře všech bronzových a železných nástrojů."* (1Moj. 4:20-22)

V tom, že lidé od začátku vytvářeli vyspělé městské kultury, se shodne Bible, archeologie a ústní tradice. Osud všech známých byl, ale nakonec vždy stejný. Vrchol civilizace byl pozorovatelný tak blízko od jejího počátku, že někdy se samotným počátkem splývá. Pak následoval úpadek a zánik. Můžeme tak pozorovat nikoliv vývoj dopředu, ale naopak vývoj destruktivní, vedoucí k zániku. Je velmi pravděpodobné, že na začátku měli na vznik a další osud lidstva vliv i někteří Boží synové. Svědčí o tom i Bible: "*Když se lidé začali na zemi množit a rodily se jim dcery, synové Boží viděli, že lidské dcery jsou hezké, a brali si za ženy všechny, které si přáli. A Hospodin řekl: Můj duch nebude v člověku přebývat navěky, protože je tělo. Jeho dnů bude sto dvacet let. V oněch dnech byli na zemi obři -- a také potom, když synové Boží vcházeli k lidským dcerám a ty jim rodily; to jsou ti dávní hrdinové, věhlasní muži.*" (1Moj. 6:1-4). I mimobiblické příběhy se zmiňují o Bozích, kteří předali lidem znalosti, které jim umožnily vytvořit hned na počátku vyspělé civilizace.

To je v protikladu s původní Boží koncepcí, která počítala s postupným vývojem lidí, od prvního úkolu střežit zahradu, v níž žili až po naplnění celé země. Člověk se měl během té doby nejdříve naučit vládnout na zemi všemu živému. Přitom by určitě hlouběji poznával zákony a vlastnosti přírody. To by člověka jistě postupně pozvedávalo nejen v poznání světa, ale i v duchovním a morálním zrání.

Po oklamání ženy a následném hříchu první lidské dvojice, probíhá dodnes stále se opakující scénář. Lidé se dostávají k poznatkům a vědomostem, které jim dávají do rukou velkou moc. Moc, které však nejsou hodni, proto jí často sobecky zneužívají v zájmu hrstky mocných, na úkor většiny lidstva. Satan tento špatný vývoj jistě zdůvodnil tím, že lidé byli špatně stvořeni. Svědčí o tom Jobův příběh, v němž se satan snaží zpochybnit pohnutky Joba, které ho vedou k bezúhonnému jednání. Jinými slovy snažil se dokázat, že Job není tak kvalitní člověk, aby byl důkazem, že Bůh stvořil lidi dobře. Obvinil zde nepřímě Stvořitele ze špatné stvořitelské práce nebo koncepce.

Ať už byl satanův záměr s lidstvem jakýkoliv, vinou poškozeného vývoje, mimo jiné i neoprávněným pohlavním stykem božích synů se ženami, se lidstvo ocitlo velmi brzy na pokraji zkázy. „*I viděl Hospodin, jak mnoho je na zemi lidského zla a že všechno zaměření úmyslů jejich srdce je napořád jenom zlé, a Hospodin litoval, že na zemi učinil člověka, a trápil se ve svém srdci. Hospodin řekl: Vyhladím z povrchu země člověka, kterého jsem stvořil, vyhladím člověka i zvěř, plazy i nebeské ptactvo, protože lituji, že jsem je učinil. Ale Noe našel milost v Hospodinových očích.*" (1Moj. 6:5-8) Kdyby se Bůh neslitoval nad Noemem a jeho rodinou, těžko by bylo možné dokázat, co je skutečnou příčinou zla v lidech. Naštěstí Bůh našel vždy způsob, jak oddálit zkázu lidstva. Už krátce po potopě musel zasáhnout znovu, když lidstvo jednotné v řeči i činech, špelo pod vedením Nimroda opět rychle ke vzpouře proti Bohu a hrozil by mu trest vyhubením. Bůh zmátl lidem řeč a rozehnal je do všech stran, a vytvořil tak možnost, aby se jednotlivé rody, z nichž vzešly národy světa, mohly vyvíjet samostatně. Tím lidstvo získalo čas pro další vývoj.

Bůh uzavřel smlouvu s nejmenším ze všech národů, národem potomků Abrahámových (5Moj. 7:6). Jeho koncepce vlády, popsána v knihách soudců a Samuelových, se odlišuje od všech vlád okolních národů. Vládne prostřednictvím vybíraných soudců. Až později si Izraelité vyžádali krále. Nedává Izraelitům žádnou mocenskou výhodu nad ostatními národy. Naopak učí je kázni a pokoře tím, že je trestá podle Mojžíšova zákona, který se zavázal dodržovat veškerý jeho lid po všechny generace. Jedním z hlavních cílů smlouvy zákona totiž je, aby se stali královstvím kněží, svatý lid (2Moj. 19:7). **Kvalita vlád ostatních národů postupně klesá. Roste bezzákonnost, svévole a zvůle mocných. Historie Izraele ve všech jeho**

obdobích je plná vzestupů a pádů. Už Mojžíšův zákon předpovídá tento vývoj. Nejde však o neúspěch, ale o předpověď toho, čím musí projít Mojžíšův lid, aby nakonec bylo dosaženo cíle stanoveného zákonem. A aby byla splněna zaslíbení daná Bohem Abrahámovi.

Sen babylonského krále

Danielova prorocká kniha poskytuje podobně jako Janova kniha Zjevení informace o vývoji, na jehož konci bude soud a moc předána Božím svatým (Daniel kapitola 2). Král Nebúkadnesar měl sen, v němž viděl obrovskou sochu, která byla od hlavy zlatá, část trupu stříbrná a část bronzová. Nohy byly železné. Daniel dostal od Boha výklad králova snu a vysvětlil mu, co sen znamená. Mimo jiné **sen králi předpověděl, že on je počátek koncepce vlády, jejíž kvalita bude postupně s dalším královstvím klesat a nakonec vládu převezme království, které nebude nikdy zničeno.** Králi bylo řečeno, že mu byla dána moc nad celou zemí, nad každým člověkem i polní zvěří. Jinými slovy mu Bůh říká, že **babylonský král zahajuje období světovládých velmocí** (Da 2:37,38). I toto období skončí jejich zánikem. Ale až za hodně dlouhou dobu.

V době, kdy světu vládly pohanské velmoci v čele s Římem, přišel Ježíš, aby "... lid *sedící v temnotě uviděl veliké světlo, těm, kteří seděli v krajině a stínu smrti, vzešlo světlo.*" (Mt 4:16) Prošel zkouškami, aniž selhal a dal svůj život za lidi ze všech národů, ras a jazyků. "... těm, kteří seděli v krajině a stínu smrti, vzešlo světlo." Oslavil přitom Boží jméno. Tím pravděpodobně byla vyřešena otázka ve druhých nebesích (L 10:18). Od toho času jsme za podívanou andělům. Je na řadě vyřešení jejich sporných otázek nebo otázky.

Jak to souvisí s Janovým zjevením?

Viděli jsme, že ten, kdo sedí na trůnu, je dnem i nocí posuzován, jak vládne. Už jsme si ukázali, že čtvrtá kapitola Zjevení popisuje právní proces, jehož předmětem je posuzování svatosti Boží vlády. Historie i současnost svědčí o tom, že Boží vláda přináší sice pomaleji a postupně, ale trvale prospěch lidstvu jako celku a záchranu mnohým. Vlády, řídicí se satanovou koncepcí naopak spějí postupně k zániku a vedou k zániku i své následovníky. Logicky vyvstává otázka, proč satan a jeho koncepce není už dávno odsouzená? Odpověď můžeme pravděpodobně najít ve Zj 12:9. „*A byl svržen veliký drak, ten dávný had, nazývaný Ďábel a Satan, který svádí celý obydlený svět. Byl svržen na zem a jeho andělé byli svrženi s ním*“ Čím satan svádí svět? Pravděpodobně tím, že se vydává za světlohoše, který to myslí vždy dobře. Přitom využívá původního stvořitelského nastavení, které platí v divoké přírodě. V ní platí zákony udržující přírodu v rovnováze. Například zákon silnějšího. Ten je krutě spravedlivý. Nemocní a slabší jedinci podléhají a stávají se potravou pro ty silnější a zdravější. Také lidské vlády staví především na uplatňování moci. Písmo předpovídá, že na konci jejich panování bude převládat krutost, bezohlednost, svévole, zvrácenost a ničení. A ochladne láska mnohých. Kdo má moc, může všechno. Po počátečním idealistickým očekávání, že se naplní naděje vkládané do všech revolucí, nastává zklamání, protože místo společnosti založené na humanistických zásadách, vycházejících z křesťanských hodnot je stále patrnější směřování ke společnosti, založené na moci a tvrdým totalitním poměrům se stále slabším důrazem na princip solidárnosti se slabšími a starými lidmi. A k tomu směřuje současný svět.

Satan klame svět tím, že neustále podněcuje vzpouru proti Bohu. Satanovi nejde o dobro lidí. Naše špatné jednání svádí na to, že jsme byli stvořeni špatně. Naše prohra by bylo jeho vítězství. Proto bude selhávající, původně babylónský model vládnutí zavržen a nahrazen vládou Boží. Boží vláda vítězí spravedlností a milosrdenstvím. Dosud hlavně v nebi. Janovo zjevení podává ve čtvrté a páté kapitole zprávu o tom, že v nebi je Boží vláda prohlášena za svatou a Bohu je přiznáno právo vládnout svému stvoření. Teprve potom může přijít závěr věku, v němž satan mohl klamat a svádět celý svět (Zj 12:9).

Uznání Beránka

V tuto chvíli už můžeme říct, že výchozí vidění o svatořečení Boha a jeho vlády nad vlastním stvořením úzce souvisí s vývojem lidstva a s jeho kvalitou. Dosavadní vývoj ukazuje, že satanova koncepce ohrožuje existenci lidstva, naproti tomu Boží koncepce vede v dlouhodobém měřítku lidstvo k pokroku. Po převzetí svitku uznává Beránkovu autoritu a moc téměř všechno v nebi. Do té doby platilo to, co naznačil ap. Petr ve Skutcích 3:21. Nebe muselo Ježíše podržet do času obnovy. Ale jeho postavení nebylo ještě potvrzené. Vzpomeňme na Žalm 110 "*Davidův žalm. Výrok Hospodinův mému pánu: Usedni po mé pravici, dokud nepoložím tvé nepřátele za podnož tvých nohou.*" A dále: „*Panuj uprostřed svých nepřátel!*“. Pojem "*tvá pravice*" se nejvíce vyskytuje v Žalmech ve spojení "*nezachránila je jejich paže, nýbrž tvá pravice, tvá paže*". Jestliže písmo svědčí o Kristu, že byl po svém návratu v nebi posazen po pravici svého Otce, může to znamenat, že je pod jeho ochranou, dokud nebudou jeho nepřátelé položeni za podnož jeho nohou. Tato situace nejspíš platila až do převzetí zapečetěného svitku Beránkem.

Uznání Beránkova postavení probíhá odshora dolů. Nejdříve ho uznají v nové písni čtyři bytosti a dvacet čtyři starších, kteří jsou nejbližší trůnu. **Nová píseň ukazuje na nový postoj k situaci v nebi a k Beránkovi.** Je logické, že nejdříve reagují ti, kdo jsou nejvíce obeznámeni s celou záležitostí. Pak je následuje velké množství andělů (Zj 5:11), ale **nejsou ještě všichni** jako ve Zj 7:11. Nakonec uznává právo na moc Beránkovu a toho, který sedí na trůnu veškeré stvoření na zemi, v nebi, moři i pod zemí (Zj 5:13). Jsou do toho započítáni i lidé? Tomu by odporoval další vývoj. Ještě v šesté polnici a později se píše, že většina lidí odmítala Boží a Beránkovu vládu. Nabízejí se dvě řešení:

1. Lidé nejsou počítáni do veškerého stvoření. Ale lidé jsou součástí stvoření (1Moj. 1:31). Dokonce jsou za něj do jisté míry odpovědní (Iz 24:5). Provolání všeho stvoření skutečně nezahrnuje všechny lidi, kteří o ničem ani netuší, protože na ně teprve čeká den zkoušky, o níž je řeč v dopisech sborům, zkoušky, jež musí přijít nečekaně.
2. Uznání autority Beránka a Boží vlády neprobíhá na všech úrovních najednou, ale postupně a prorocký text je popis důsledků vyplývajících z převzetí zapečetěného svitku, jak se projeví postupně. Ale tomu by odporoval poslední verš páté kapitoly, kde čtyři živé bytosti a 24 starších potvrzují předchozí prohlášení a uzavírají tuto událost. Potom teprve začíná období otevírání pečeti svitku.

V něm probíhá proces, který nese svědčí o tom, že by Beránkova autorita byla lidmi na zemi všeobecně uznána. Naopak, zabití Boží služebníci se v páté pečetí dožadují trestu pro jejich vrahy. Všimněme si ještě jednoho detailu.

Uznání Beránkovy autority mezi anděly není ještě úplné

Při srovnání dvou podobných situací uvidíme, že před otevřením svitku uznává Beránkovu autoritu neurčité velké množství andělů: „*uviděl jsem a uslyšel jsem hlas mnoha andělů okolo trůnu a těch živých bytostí a těch starších, jejich počet byl desetitisíce desetitisíců a tisíce tisíců, a říkali mocným hlasem: „Hoden jest Beránek, ten zabitý, přijmout tu moc a bohatství, moudrost, sílu a úctu, slávu a dobrořečení.“*” (Zj 5:11,12). Po zapečetění 144000 jedinců Boží pečeti, což je hlavní cíl obsahu svitku, už uznávají Beránka všichni andělé: “*A všichni andělé stáli kolem trůnu, kolem starších i těch čtyř živých bytostí, a padli před trůnem na tvář a poklonili se Bohu 12 se slovy: "Amen! Dobrořečení a sláva, moudrost i vděčnost, úcta a moc i síla náleží našemu Bohu na věky věků. Amen."*” (Zj 7:11,12). To dokazuje, že Ježíšovo postavení v nebi po návratu k Otci nezapadá do žádného běžného modelu vládnutí. Ježíš - Beránek musel čekat na uznání svatosti Boží vlády (do času obnovy) a teprve potom byl právoplatně uznán a podřídila se mu pravděpodobně většina v nebi na všech úrovních. Je dobré si všimnout ještě jednoho rozdílu mezi situací na začátku, po převzetí svitku a mezi situací po završení účelu pečeti (výběr vyvolených a označení Boží pečeti). Na začátku probíhá schvalování a přijímání Beránkovy autority směrem od shora dolů:

1. Čtyři živí tvorové a dvacet čtyři starších. Ti jsou nejbližší trůnu a tedy procesu s Boží vládou.
2. Velké množství andělů. Jejich postavení se zde nezmiňuje, ale pravděpodobně jde o nižší úroveň než v prvním případě.
3. Všechno stvoření na zemi, pod zemí na nebi i v moři. To je úroveň země, která je v této hierarchii nejnižší.

Schvalování v době šesté pečeti postupuje opačným směrem a je jen dvoustupňové:

1. Velký zástup zachráněných věřících křesťanů, který děkuje Bohu a Beránkovi za záchranu.
2. Všichni andělé: „*poklonili se Bohu se slovy: "Amen! Dobrořečení a sláva, moudrost i vděčnost, úcta a moc i síla náleží našemu Bohu na věky věků. Amen."*”

Proč je postup schvalování opačný než v předchozím obraze a proč je jen dvoustupňový? Protože klíčovou událostí je výběr a označení Boží pečeti 144000, který se odehrává na zemi. V prvním případě byla událost v nebi v samém centru sporu a týkala se nejdříve těch, co byli nejbližší trůnu, pak teprve mohli reagovat ostatní. Především v nebi čekali na její vyústění. Proces probíhající pod hlavičkou sedmi pečeti se odehrává převážně na zemi (kromě páté pečeti) a jeho výsledek (144 000) umožňuje omilostnění velkého zástupu křesťanů, kteří zachovali víru (J 11:25). Proto děkují. Až na základě tohoto výsledku uznávají Boží vládu všichni andělé. Serafové ani cherubové už se nevyjadřují, protože pro ně už je v tu dobu spor o uznání Boha a jeho vlády v minulosti vyřešen.

Staly se již události popsané ve 4 a 5 kap. Janova vidění?

Události popsané ve 4 a 5 kapitole Zjevení se odehrávají v nebi. Mimo možnost vidět je na vlastní oči. Jak poznáme, jestli se už staly všechny, nebo jen část, nebo ještě nenastaly? Jak poznáme, že Boží vláda byla prohlášena za svatou a Beránek převzal zapečetěný svitek a je to

vůbec možné poznat? Ale kdyby to nebylo vůbec možné, jaký smysl by mělo oznamovat tyto události lidem?

Smysl to má v každém případě, protože **obě kapitoly popisují neviditelné, těžko pro nás dostupné informace o příčinách a souvislostech spojených s naší situací a vývojem na zemi.** Vnímavému čtenáři musí být jasné, jak je pro pochopení biblických proroctví důležité znát hledisko spravedlnosti. Bez uvědomění si důležitosti role spravedlnosti v popisovaných prorockých obrazech se nepohneme z místa v jejich pochopení.

Vraťme se k otázce, zda můžeme poznat, jestli v nebi již popisované události nastaly. Co nám například řekne popis Beránka?

Co je sedm rohů a sedm očí?

Beránek, který přijímá svitek z ruky Boží, vypadá jako zabitý a má sedm rohů a sedm očí. Následuje vysvětlení: "... což *jest sedm duchů Božích, vyslaných do celé země.*" Podobnou větu najdeme v knize proroka Zacharijáše (3:9): "*Hle, tu je kámen, který kladu před Jóšuu: jeden kámen, na něm sedm očí.*" A ve verši (4:10) najdeme vysvětlení: „*Těch sedm, to jsou oči Hospodinovy, prohledávající celou zemi.*“ Oči JHVH v Zacharijášově proroctví mají stejné poslání jako sedm Božích duchů v Janově vidění. Z Janova popisu není na první pohled jasné, jestli Božími duchy jsou rohy i oči dohromady nebo jen jeden z obou symbolů. Oči mají stejnou funkci v textu obou proroků. Můžeme proto říct, že oči mají určitě spojitost se sedmi Božími duchy. Oči znamenají - proroka (Iz 29:10). A je to logické. Ap. Pavel napsal „*Kdo však prorokuje, mluví lidem k budování, povzbuzení a útěše.*“ Oči slouží k budování Božího lidu. Ve 4. Kap. Zj. jsou Boží duchové přirovnáni k pochodním. To znamená, že slouží jako světlo na cestě nocí. A co rohy? Rohy představují krále (Da 7:8; Zj 17:12). V textu proroka Daniela má roh dokonce oči.

Beránek ovšem nemá na zemi žádné konkrétní království s králem [3] v čele. Boží království s konkrétní vládou má přijít až po završení soudu a vykonání trestu nad Velkým Babylonem a nevěstkou. Jeho sedm rohů proto nemusí být králové konkrétních států, nebo království, ale mohou reprezentovat autority Božího lidu. Pastýře jeho lidu, podobně jak je psáno proroka Micheáše: "*A on bude pokoj. Když přitáhne Asýrie do naší země, když vstoupí do našich pevností, ustanovíme proti ní sedm pastýřů, osm vazalů lidí.*" Boží lid má totiž **jen jednu hlavu, jednoho krále**, našeho Pána Ježíše Krista. **Ostatní autority Božího lidu jsou pastýři.** V případě Kristova lidu jsou to pastýři církvi a všech ostatních sborů. Sedm rohů jsou pravděpodobně pastýři křesťanských sborů. Víme, že náš Pán pověřil svůj lid, aby procházel celou zemí a činil mu učedníky z lidí všech národů a křtil je ve jménu Otce, Syna a Ducha svatého (Mt 28:19,20). Znamená to, že všechny křesťanské sbory dělají onu činnost, kterou koná sedm Božích očí a sedm Božích duchů.

Jsou-li rohy na Beránkově hlavě duchovní pastýři jeho lidu a oči znamenají proroky, mohou společně představovat i sedm Božích duchů jako se mohl stát „*jakýsi duch*“ zrádným duchem v ústech králových proroků (1Kr 22:22). Ve všech třech pojmech se slučuje jejich společný cíl. Projít celou zemí, činit učedníky Kristovy a vybudovat Kristův lid.

Číslo sedm se vyskytuje všude tam, kde jde o nějaký proces, který má začátek se stanoveným cílem, účelem a probíhá až do jeho dosažení. **Sedm rohů - pastýřů a sedm očí prohledávajících celou zemi představuje proces - vývoj všech forem společenství Božího lidu, jehož hlavou je Ježíš Kristus.** Je velmi pravděpodobné, že k převzetí svitku dochází

tehdy, když Boží lid dospěl do stavu naplnění cíle výchovy. Beránek si vychoval (vytvořil, učinil) kandidáty na účast v budoucí Boží vládě (Zj 4:10). „*Jsi hoden vzít knihu a otevřít její pečeti, poněvadž jsi byl zabit a svou krví jsi vykoupil Bohu lidi z každého kmene a jazyka, lidu i národa a učinil jsi je králi a kněžími našemu Bohu; a budou kralovat na zemi.*”. Ve všech srovnávaných překladech je v tomto prohlášení minulý čas. Nemůže jít o dobu z počátku křesťanského věku.

Připomeňme si, že k předání svitku Beránkovy dochází po prohlášení Boží vlády za svatou oprávněnými autoritami. Je velmi pravděpodobné, že součástí ověřování Boží vlády je i činnost Beránka a vývoj Kristova lidu během období křesťanské smlouvy. Připomeňme si, že během vývoje a činnosti Kristova lidu se vyvíjí i lid toho zlého (Mt 13:1-30). Vyvíjí se společně vedle sebe. V okamžiku, kdy **se podařilo vychovat budoucí krále a kněží pro vládu v Božím království duchovními prostředky, navzdory snažení satana a jeho služebníků, mohl se tento Kristův a Boží úspěch stát jedním z rozhodujících argumentů pro uznání Boží vlády za svatou v otázce, zda má Bůh právo vládnout svému stvoření.** Poznat, jestli se to již stalo, můžeme jen důsledným rozbořením vidění sedmi pečeti.

Shrnutí

Pátá kapitola Janova Zjevení navazuje na prohlášení Boží vlády za svatou. Její děj se odehrává v nebi, skrytě našim očím. Po svém očištění může Bůh sedící na trůnu předat Beránkovi zapečetěný svitek a s ním i nové úkoly a pravomoci umožňující ukončit období Kristovy smlouvy a vlády národů podle Babylonské koncepce zahájené babylonským králem Nebúkadnesarem. Beránek může zahájit první ze závěrečných cyklů pečeti, polnic a nádob, které vyústí v příchod Božího království a ustavení Boží vlády. Jeho převzetí svitku schvalují nejdříve čtyři živé bytosti a dvacet čtyři starších. Po nich neurčitý, ale velký počet andělů a nakonec i veškeré stvoření na zemi, pod zemí, ve vodě a na nebi. Pravděpodobně veškeré stvoření nezahrnuje reakci všech lidí na převzetí svitku Beránkem, ale spíše jde o prorocké vyjádření důsledku této události. Jinak by šlo velmi těžko vysvětlit rozpor mezi stavem na zemi i po převzetí svitku Beránkem a avízovaným vyjádřením stvoření (Zj 5:13).

Jestli tato situace již nastala, můžeme poznat jen podle toho, zda se naplňují děje popsané v sedmi pečetích.

[1] Jde pravděpodobně o satana po svržení z druhých nebes do prvních nebes (L 10:18). Z nebe na zem to být nemohlo, protože to se odehrává až po bitvě v nebi (Zj 12 kap.). Otázka mocného anděla měla za cíl ukázat, že k převzetí knihy není nikdo hoden.

[2] V knize „*Vznik knihy Genesis*“ na str. 21.

[3] Vatikán není tím královstvím a papež může být jen jeden z rohů - pastýřů. Ježíš jasně řekl, že jeho království není z tohoto světa. Jinak řečeno jeho království nestojí na světských atributech moci. Ježíš kraluje uprostřed svých nepřátel skrze svůj lid duchovními zbraněmi (Ef 6:13-17).